

POSTANOWIENIE

Dnia 8 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 8 stycznia 2025 r., bez udziału stron
wniosku SSN Jacka Widło z dnia 20 września 2023 r. o podstawie jego wyłączenia
od rozpoznania sprawy o sygn. akt I ZB 65/23
na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario* w zw. z art. 42 § 1 k.p.k.

postanowił:

wniosek pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

W dniu 20 września 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) SSN Jacek Widło złożył wniosek o wyłączenie go od rozpoznania sprawy o sygn. akt I ZB 65/23 w przedmiocie wniosku o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności SSN Pawła Wojciechowskiego.

Analiza argumentacji powołanej przez wnioskodawcę wskazuje, iż powyższy wniosek złożył z uwagi na treść wyroku ETPCz z dnia 8 listopada 2021 r. (Dolińska-Ficek, Ozimek, 49868/19 i 57511/19) z którego wynika, że orzeczenie wydane przez sąd, w składzie którego uczestniczy sędzia powołany na urząd sędziego na wniosek KRS ukształtowanej nowelą ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa, narusza standard z art. 6 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Wnioskujący wskazał, że wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności SSN Pawła

Wojciechowskiego dotyczy zarzutu niewłaściwej obsady sądu z uwagi na naruszenie powyżej określonego standardu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek należało pozostawić bez rozpoznania z uwagi na jego bezprzedmiotowość.

Sprawa o sygn. akt I ZB 65/23 dotyczy wniosku o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Pawła Wojciechowskiego, który wniesiony został w sprawie o sygn. akt I ZO 70/23 mającej za przedmiot wniosek o wyłączenie SSN Joanny Lemańskiej, SSN Pawła Czubika i SSN Zbigniewa Kapińskiego od rozpoznania sprawy o sygn. akt I ZB 42/23. Z kolei, sprawa o sygn. akt I ZB 42/23 ma za przedmiot wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Wiesława Kozielowicza, który został wniesiony w sprawie o sygn. akt I ZSK 24/22.

Sprawa o sygn. akt I ZSK 24/22 miała za przedmiot wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej sędziego Sądu Rejonowego w X. P.J.. Pismem z dnia 18 marca 2024 r. Rzecznik Dyscyplinary Ministra Sprawiedliwości W. B. złożył oświadczenie o cofnięciu wniosku o rozpoznanie wskazanej sprawy dyscyplinarnej oraz umorzenie postępowania dyscyplinarnego z uwagi na brak skargi uprawnionego oskarżyciela. Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 1 października 2024 r., sygn. akt I ZSK 24/22, na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 128 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2024, poz. 334; dalej: „u.s.p.”) umorzył postępowanie dyscyplinarne wobec sędziego Sądu Rejonowego w X. P. J.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 1 k.p.k. wyłączenie następuje na żądanie sędziego, z urzędu albo na wniosek strony. Jeżeli sędzia uzna, że zachodzi przyczyna wyłączająca go z mocy art. 40 k.p.k. wyłącza się, składając oświadczenie na piśmie do akt, a na jego miejsce wstępuje inny sędzia (§ 2). Podkreślenia wymaga przy tym, iż żądanie sędziego nie jest *stricto* wnioskiem o jego wyłączenie, gdyż ustawa odmiennie określa te czynności, lecz oświadczeniem wiedzy o podstawie jego wyłączenia z art. 41 § 1 k.p.k., ocena zaistnienia której

należy do sądu (zob. D. Świecki [w:] B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz aktualizowany, LEX/el. 2024, art. 42).

W niniejszym układzie procesowym „sprawą główną” pozostaje sprawa dyscyplinarna sędziego, w której zgodnie z art. 128 u.s.p., znajduje zastosowanie zasada skargowości ujęta w art. 14 § 2 k.p.k., która pozwala oskarżycielowi publicznemu na cofnięcie aktu oskarżenia do czasu rozpoczęcia przewodu sądowego na pierwszej rozprawie głównej. Zastosowanie tego przepisu na zasadzie analogii prowadzi do konstatacji, że wniesienie wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej (aktu oskarżenia) jest czynnością odwoalną, a jego cofnięcie wywołuje taki stan, jakby skargi w ogóle nie wniesiono. Przestaje ona funkcjonować procesowo i nie wywołuje skutków prawnych jako oświadczenie woli (por. J. Kosonoga [w:] Kodeks postępowania karnego. Tom I. Komentarz do art. 1-166, red. R. A. Stefański, S. Zabłocki, Warszawa 2017, art. 14, LEX).

Mając na uwadze powyższe rozważania wskazać należy, że z układu procesowego rysującego się w niniejszej sprawie wynika, że wniosek o zbadanie spełnienia wymogów niezawisłości i bezstronności przez SSN Pawła Wojciechowskiego stanowi wyłącznie kwestię wpadkową do sprawy dyscyplinarnej sędziego Sądu Rejonowego w X. P. J., prowadzonej pod sygn. akt I ZSK 24/22. W sprawie tej Sąd Najwyższy wydał w dniu 1 października 2024 r. postanowienie o umorzeniu postępowania z uwagi na oświadczenie Rzecznika Dyscyplinarnego Ministra Sprawiedliwości W.B. z dnia 18 marca 2024 r. o cofnięciu wniosku o jej rozpoznanie. Powstał zatem stan, w którym sprawa główna całkowicie utraciła podstawę swego istnienia z uwagi na ziszczenie się przesłanki z art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. i umorzenie postępowania, a tym samym bezprzedmiotowym stało się żądanie SSN Jacka Widło o podstawie jego wyłączenia w sprawie wpadkowej. Innymi słowy, cofnięcie wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego spowodowało konieczność postępowania jakby wniosku w ogóle nie wniesiono, co z kolei spowodowało, że zdezaktualizowała się przesłanka formalna do wydania merytorycznego rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, czyniąc żądanie wnioskodawcy czysto abstrakcyjnym (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2024 r., sygn. akt I ZO 118/23).

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.

ł.n

[a.ł]